

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
השוחט בשבת וביום הכיפורים, אף על פי שמתחייב בנפשו - שחיטתו כשרה:												מ
אסורה באכילה ליומא, ונסכין חבריא למימר רבי יהודה היא.	רב הונא, דרש חייא בר רב משמיה דרב:											ג
הי רבי יהודה?												א
רבי יהודה דהכנה היא	ר' אבא:											ד
מחמתכין את הדילועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים	דתנן: [ת"ק]											ד
אם לא היתה נבלה מערב שבת - אסורה, לפי שאינה מן המוכן	רבי יהודה:											ד
אלמא כיון דלא איתכן מאתמול - אסורה, ה"נ כיון דלא איתכן מאתמול - אסורה.												ד
מי דמי? התם מעיקרא מוכן לאדם והשתא מוכן לכלבים, הכא מעיקרא מוכן לאדם והשתא מוכן לאדם	א"ל אביי:											ד
מי סברת: בהמה בחייה לאכילה עומדת? בהמה בחייה לגדל עומדת.												ד
א"ה, בהמה לרבי יהודה בי"ט היכי שחטינן?												ד
עומדת לאכילה ועומדת לגדל, נשחטה - הובררה דלאכילה עומדת, לא נשחטה - הובררה דלגדל עומדת.	אמר לו: [ר' אבא]											ד
והא לית ליה לרבי יהודה ברירה												ד
מנא לך?												ד
הלוקח יין מבין הכותים	אי נימא מדתניא:											ד
אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי ר"מ	[רבי מאיר]											ד
אוסרין	רבי יהודה ורבי יוסי ור"ש:											ד
התם כדקתני טעמא, אמרו לו לרבי מאיר: אי אתה מודה שמא יבקע הנוד ונמצא שותה טבלים למפרע? אמר להן: לכשיבקע												ד
אלא מדתני איז												ד
אין אדם מתנה על שני דברים כאחד, אלא אם בא חכם למזרה - עירובו למזרה, למערב - עירובו למערב, ואילו לכאן ולכאן לא	דתני איו, רבי יהודה אומר:											ד
מאי שנא לכאן ולכאן דלא? דאין ברירה, מזרה ומערב נמי אין ברירה	והוינן בה:											ד
וכבר בא חכם	ואמר רבי יוחנן:											ד
רבי יהודה דכלים היא	אלא אמר רב יוסף:											ד
כל הכלים הנישלין בשבת - שבריהן ניטלין, ובלבד שיהו עושין מעין מלאכה, שברי עריבה לכסות בהן פי חבית, שברי זכוכית לכסות בהן פי הפך	דתנן: [ת"ק]											ד
ובלבד שיהו עושין מעין מלאכתן, שברי עריבה לצוק לתוכן מקפה, שברי זכוכית לצוק לתוכן שמן	רבי יהודה:											ד
מעין מלאכתן אין, מעין מלאכה אחרת - לא, אלמא כיון דלא איתכן מאתמול להך מלאכה - אסירי, הכא נמי כיון דלא איתכן מאתמול - אסורה.												ד
מי דמי? התם מעיקרא כלי והשתא שבר כלי, והוה ליה נולד ואסור, הכא מעיקרא אוכלא ולבסוף אוכל, אוכלא דאיפרת הוא, ושמעין ליה לרבי יהודה דאמר: אוכלא דאיפרת שפיר דמי	אמר ליה אביי:											ד
אין סוחטין את הפירות להוציא מהן משקין, ואם יצאו מעצמן - אסורין	דתנן: [ת"ק]											ד
אם לאוכלין - היוצא מהן מותר, ואם למשקין - היוצא מהן אסור	רבי יהודה:											ד
מודה היה רבי יהודה לחכמים בסלי זיתים וענבים?	לאו אתמר עלה, אמר רב יהודה אמר שמואל:											ד
אלמא כיון דלסחיטה קיימי יהיב דעתיה, הכא נמי כיון דלשחיטה קיימא יהיב דעתיה.												ד

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מידי הוא טעמא אלא לרב													⚡	.יד.	
חלוק היה רבי יהודה אפילו בסלי זיתים וענבים	האמר רב:												⚡	◇	.יד.
רבי יהודה דגרות היא	אלא אמר רב ששת בריה דרב אידי:												!	◇	.יד.
מטלטלין נר חדש אבל לא ישן, דברי רבי יהודה	דתניא:												!	◇	.יד.
אימר דשמעת ליה לרבי יהודה " במוקצה מחמת מיאוס, מוקצה מחמת איסור מי שמעת ליה?													⚡	◇	.יד.
אין													!	◇	.יד.